

Recull de Premsa

dissabte, 01 de desembre de 2012

Ajuntament de Roses

MÚSICA

Uns dos-cents intèrprets canten demà 'El Messies'

■ El ja tradicional concert participatiu que organitza La Caixa reunirà a l'Auditori de Girona vuit corals, i l'Orquestra i el Cor La Cetra de Basilea

E.V.
GIRONA

El clàssic oratori de Händel *El Messies* tornarà a escoltar-se demà a l'Auditori de Girona (19 h, amb preus segons la localitat de 15, 24 i 30 euros) en el ja tradicional concert participatiu que, organitzat per l'Obra Social La Caixa, se celebra pels volts de Nadal des del 1995 a tot Catalunya i, a Girona en concret, des de fa cinc anys en col·laboració amb l'Auditori-Palau de Congressos. En aquesta ocasió, l'esdeveniment reunirà cap a dos-cents cantants no professionals de vuit agrupacions corals gironines que han estat preparant amb intensitat les parts vocals de l'oratori, al costat de l'Orquestra i el Cor La Cetra de Basilea, formació convidada aquesta edició, i amb la soprano Lisa Larsson, el contratenor Carlos Mena, el tenor Jeremy Budd i el baix Ismael Arróniz en qualitat de solistes, tots ells sota la direcció de l'italià Andrea Marcon.

Una imatge del concert participatiu de l'any 2009 a l'Auditori de Girona ■ LLUÍS SERRAT

Els quasi dos-cents cantants aficionats que participaran en el concert procedeixen de les agrupacions de la Capella Polifònica de Girona, el Cor Filharmonia, el Cor Maragall, el Cor Preludi, la Coral Amethysta, la Coral del GEIEG, Saba Nova i Xàntica, i han estat preparant l'obra primer individual-

ment i després de manera conjunta des de l'octubre passat amb un equip de músics professionals. Aquest és el principal propòsit dels concerts participatius: oferir als músics amateurs l'oportunitat de prendre part en un projecte pedagògic ambiciós i un espectacle de gran format a l'entorn d'una de les

obres més populars del repertori coral i al costat d'intèrprets de reconegut prestigi internacional. L'obra escollida aquest any torna a ser *El Messies*, després que en les dos anteriors concerts s'optés per ampliar el repertori amb el *Carmina burana* de Carl Orff i la *Missa de la coronació* de Mozart. ■

MÚSICA

El cor dels Amics de l'Òpera de Girona, en un concert que van oferir a l'estiu, a Calella de Palafrugell ■ AMICS DE L'ÒPERA

Sarsueles amb els Amics de l'Òpera

■ El cor presenta avui a l'Auditori de Girona la versió concert de 'La canción del olvido'

E.V.
GIRONA

El Cor dels Amics de l'Òpera de Girona, dirigit per Conxita Garcia, estrena avui (18 h; 18 euros) a la sala de cambra de l'Auditori de la ciutat la versió concert de la famosa sarsuela *La canción del olvido*, de José Serrano, una de les peces més populars d'aquest gènere líric que a casa nostra té prou adeptes perquè, cada cop que l'agrupació gironina l'ha incorporat al seu reperto-

ri, hagi exhaurit les entrades. En l'estrena d'avui, amb una trentena de cantants, el programa incorpora també, en la segona part, una selecció de duets i cors de sarsueles com ara *La revoltosa*, *Doña Francisquita*, *La del manojo de rosas* o *Luisa Fernanda*, amb les sopranos Maite Mer i Montserrat Cristau, el baríton Lucas Groppo, el tenor Sergi Bellver i l'actor Ulises Ordúñez. **L'espectacle es presentarà també al Teatre de Besenó (30 de desembre) i de Roses (20 de gener).** A més, l'agrupació està preparant una *Antologia de la sarsuela* que estrenarà al Municipal de Girona la primavera vinent. ■

CINEMA

Andrés Velencoso presenta 'Fin' a Tossa de Mar

El reconegut model de Tossa de Mar Andrés Velencoso presenta aquesta tarda a la seva vila natal *Fin*, la pel·lícula on debuta com a actor. Es podrà veure a les sis de la tarda i a les deu de la nit al cinema Montserrat. Entre les dues sessions, a les vuit del vespre, es farà un cinefòrum amb la participació del mateix Velencoso. També hi participarà el periodista radiofònic Jordi Basté. ■ J. GONZALO

ART

L'MD'A s'acosta a l'últim Cuixart en una exposició

El Museu d'Art de Girona (MD'A) presenta a partir d'avui i fins a l'1 d'abril l'exposició *Escodrinys de Cuixart. Palafrugell 1974, declaració de principis*, una mirada a les obres que l'artista va crear els últims trenta anys de la seva vida, quan es va establir a l'Empordà, a través de pintures, ceràmiques i tapissos. La mostra ha estat comissariada per la vídua, Victòria Pujoldevall, i Sebastià Goday. ■ E.V.

L'exposició ha estat comissariada per la seva vídua, Victòria Pujoldevall, i per Sebastià Goday ■ ACN

MÚSICA

Albertucho actua al Síkim Cafè d'Empuriabrava

Albertucho, *El Capitán Cobarde*, presenta demà en solitari (20 h) al Síkim Cafè Teatre d'Empuriabrava l'espectacle *iAlegria!*, en el primer concert d'una programació que al llarg d'aquest mes portarà cada diumenge al local propostes musicals de petit format. Els següents artistes convidats seran Mario Boville, vocalista d'Alpargata, (dia 9), D'Callaos (dia 16) i BBface & Knurf (dia 23). ■ E.V.

ART

El festival Fem se suma als actes contra la sida

La 9a Trobada Internacional de Dones Artistes d'Art Acció i Performance, Fem 12, se suma als actes organitzats avui pel Dia Mundial contra la Sida amb una performance col·lectiva de les artistes del festival. L'acció tindrà lloc al pont de Pedra (12 h), amb Monica Ross, Maria Dos Milagres, Lesley Yendell, Benedicte Clementsen, Àngela Garcia, Anne Seagrave, Marina Torrington i Denys Blacker. ■ E.V.

temporada alta 2012 festival de tardor de Catalunya, Girona - Salt

La Bête
dir. Sergi Belbel amb Jordi Bosch, Abel Folk, Jordi Boixaderas
avui, 21h Teatre Municipal de Girona

Pau Miró
un refugi indie estrena
avui, 21h Sala La Planeta

Fins 1 hora abans de la funció: www.temporada-alta.net
Des d'1 hora abans de la funció: taquilla del teatre

El PSC avisa que no permetrà la doble militància als fundadors de Nova Esquerra

► El primer secretari recorda que els estatuts no permeten pertànyer a dues formacions i que no podran seguir al partit

GIRONA | JESÚS BADENES

■ El Partit dels Socialistes no vol engreixar amb el seus militants la creació de Nova Esquerra Catalana. El primer secretari socialista de la federació de Girona, Juli Fernández, ja va avisar en la trobada de l'executiva d'aquesta setmana que els estatuts no admeten la doble militància. Per aquest motiu, es considera que qui signi un «manifest fundacional d'una altra formació» no pot continuar dins de la federació socialista.

Nova Esquerra Catalana va anunciar dimecres que tiren endavant la creació de la nova formació. Prop d'una quarantena d'exmilitants i simpatitzants socialistes, entre els quals destacaven l'excalde de Figueres Joan Armangué i el de Banyoles Joan Solana van donar a conèixer un nou manifest per anunciar la creació de Nova Esquerra Catalana, «una organització radicalment democràtica», amb la intenció de «fer polítiques que afavoreixin l'equitat»

LA CLAU

CONSTITUCIÓ

La nova formació progressista es troba la setmana que ve

► Nova Esquerra Catalana té previst celebrar una reunió per la constitució del partit al llarg de la setmana vinent. En aquesta trobada els assistents podrien sumar-se a la fundació del nou partit.

i també amb «el compromís de treballar amb rigor i respecte per a un referèndum amb una pregunta clara i per fer viable legalment allò que els ciutadans decideixin».

La direcció socialista ha volgut frenar l'intent d'aprofitar el declivi dels socialistes en els darrers anys. Entre el signants apareixen alguns militants socialistes que fins ara no havien abandonat la militància. Ja durant la precampanya i la campanya electoral se'ls

Juli Fernández adverteix que no acceptarà afiliats a dues bandes.

va advertir que no es podia seguir per aquest camí. Tanmateix alguns dels afiliats consideren que Nova Esquerra Catalana serà només un corrent dins del partit socialista a l'estil del que va ser Ciutadans pel Canvi.

Tanmateix, l'exconseller socia-

lista de la Generalitat Ernest Maragall va anunciar l'octubre passat que volia llançar Nova Esquerra, un nou partit catalanista d'esquerra que serà l'embrió del futur Partit Català d'Europa que ja va ser fundat el 1998 pel seu germà, l'ex-president català Pasqual Mara-

gall. L'exconseller va protagonitzar un dels enfrontaments interns més greus del PSC quan es va desmarcar del grup parlamentari socialista sobre el pacte fiscal. En el primer acte de Nova Esquerra va dir però que «volem afegir elements d'afirmació pròpia i omplir de contingut una relació d'afecte, cordialitat, comprensió i de camí compartit amb Espanya i els espanyols. No contra el PSC ni contra Espanya com a nació».

La propera reunió

Nova Esquerra Catalana té previst celebrar una reunió per la constitució del partit al llarg de la setmana vinent. En aquesta trobada els assistents podrien sumar-se a la fundació del nou partit progressista. El PSC adverteix que els que hi assisteixin no podran mantenir la doble militància. Alguns dels signants del manifest ja es van donar de baixa poc abans de les eleccions i d'altres només n'han estat simpatitzants.

Millo afirma que «el PPC encara no ha tocat sostre» després del 25-N

► El líder popular recorda que s'han situat al nivell dels socialistes quan el 2006 triplicaven els vots populars

GIRONA | DDG

■ El president del Partit Popular de Catalunya (PPC) a Girona, Enric Millo, va assegurar ahir que «a Girona el PPC encara no ha tocat sostre». Millo va recordar que se «situa pràcticament al mateix nivell que el PSC, mentre que a les eleccions autonòmiques del 2006 els socialistes triplicaven el nostre resultat» El PPC va ser segona força en nou municipis gironins i va ser tercera en 55 poblacions més.

El Comitè Executiu i la Junta Directiva del PPC de Girona es va reunir per valorar els resultats de les

eleccions al Parlament. Hi va assistir el secretari general del PPC, Jordi Cornet, que juntament amb el president provincial de Girona, Enric Millo, van valorar els resultats electorals.

Millo va manifestar que «a Girona el PPC encara no ha tocat sostre» després de desgranar els resultats obtinguts. Millo va concretar que «hem sobrepassat l'objectiu que ens havíem fixat, que era el de créixer el mateix que havíem crescut el 2010». Per Millo «era un repte molt difícil però l'hem superat amb escreix ja que hem crescut en més de 7.800 vots, hem crescut un 31%».

Millo va assenyalar que «hem incrementat els vots en totes les comarques gironines» i va destacar alguns dels bons resultats obtinguts en municipis importants com Gi-

rona, «on ens hem quedat a 140 vots del PSC» o Figueres i Lloret de Mar, «on hem incrementat un 44,6% el nombre de vots i hem passat a ser segona força». Millo va explicar que «som segona força a nou municipis gironins com Castelló d'Empúries, Figueres, Vilamalla, Sant Climent **Sescebes, Roses**, Lloret de Mar, Puigcerdà, Vilafant i Platja d'Aro i tercera força a 55 municipis gironins». El president provincial també va destacar que «aquest resultat electoral ens situa pràcticament al mateix nivell que el PSC, mentre que a les eleccions autonòmiques del 2006 els socialistes triplicaven el nostre resultat».

El parlamentari del PP va agrair la feina feta durant la campanya i va destacar «la gran ajuda i mobilització de la militància del partit com a factor importantíssim» per

Enric Millo va presidir la trobada de l'executiva popular.

explicar els bons resultats electorals del partit a Girona.

Per Millo «aquest creixement no només és un èxit electoral sinó que ens cohesiona com a partit perquè ens fa sentir participants a tots d'un projecte comú». Va destacar que «a partir d'ara ens centrarem a organitzar bé el partit i a donar-li musculatura per repre-

sentar els gironins de la millor forma possible i ajudar-los a vèncer junts les dificultats».

Finalment, Enric Millo va expressar «el compromís dels dos diputats del PPC per Girona al Parlament de Catalunya amb les comarques gironines i a treballar per sortir de la crisi i lluitar contra l'atur».

Per a les seves celebracions: sopars de colla, aniversaris, batejos, petits casaments...

VINE A:
DÚPLEX
RESTAURANT

Per a més informació, telèfon
872 08 07 00
o consulteu web: www.duplexrestaurant.es
Rda. Ferran Puig, 39 baixos · Girona

MENÚ Pre-Nadal 1

Pica-pica

Amanida de l'hort
Pernil Ibèric amb pa amb tomàquet
Croquetes de rostit
Calamars a l'andalusa

Segons a escollir:

Xai a la brasa o Escalopa milanesa o
Escalopins amb salsa de bolets o
Calamars a la planxa o Salmó al «papillote»

Postres variats a escollir

Begudes:

Aigua, gasosa i vins (vi blanc, negre, rosat o Lambrusco rosat)

Preu per persona: 18€ (IVA inclòs)

MENÚ Pre-Nadal 2

Pica-pica

Amanida de l'hort / Pernil Ibèric amb pa amb tomàquet / Croquetes de rostit
Xarrup de crema de carbassó amb dauets de pa cruixent
Calamars a l'andalusa / Ous estrellats amb xoriç

Segons a escollir:

Entrecot a la brasa amb patates i xampinyons o Vedella amb bolets o Costelles de cabrit arrebossades amb guarnició o Bacallà amb samfaina o Orada al forn amb patates, ceba i tomàquet o Orada a la brasa amb verdures al vapor

Postres variats a escollir

Begudes:

Aigua, gasosa i vins (vi blanc, negre, rosat o Lambrusco rosat)

Cafès/infusions

Copa de cava: Blanc de blancs de Codorniu

Preu per persona: 25€ (IVA inclòs)

Menú de Cap d'Any:
37€
Informa't!!

Càritas rep en només tres setmanes 200 famílies més que necessiten aliments bàsics

► En els darreres dies i mesos, les xifres s'han incrementat desbocadament i a la comarca s'atenen unes 2.150 famílies

FIGUERES

G.T/C.V

La situació econòmica segueix empitjorant i les dades de famílies que passen extrema necessitat és, en paraules de les entitats, alarmant. En aquests moments, els diferents centres que distribueixen aliments de la comarca estan atenent més de 2.150 famílies. La major part se l'emporta Figueres, que en aquests moments es fa càrrec de 1.600. Unes 250 més corresponen a Castelló d'Empúries, una xifra similar es troba a Roses i, finalment, el nou servei que s'ha obert a l'Escala ronda la seixantena de famílies. Tots coincideixen a dir que en les darreres setmanes les xifres s'han incrementat d'una forma pronunciada. Així, en el cas de Càritas Figueres, en només dues o tres setmanes, han començat a atendre 200 famílies més. «Hi ha dies que se'ns deriven de serveis socials entre 20 o 30 persones i al Centre de Distribució podem arribar a repartir més d'una tona de menjar en un sol dia», diu el seu president, Jordi Rotllan.

«Fins fa poc ateníem unes 1.400 famílies però en les últimes setmanes no paren d'incrementar les derivacions», afegeix Rotllan. El Centre de Distribució d'Aliments de Figueres (CDA) atén un 65% de persones que venen dels Serveis Socials i un 35% que ho fan del Consell Comarcal. És a dir, d'altres punts de la comarca que no coin-

Un nou servei de distribució a l'Escala

► L'Ajuntament de l'Escala i Càritas han posat en funcionament el Servei Local de Distribució d'Aliments al municipi amb l'objectiu de garantir l'alimentació bàsica de les persones en situació d'extrema precarietat. De moment, l'ens té registrades 56 famílies, que suposen uns 177 beneficiaris i durant el primer dia ja va repartir més de 700 quilos de menjar. La previsió és, però, que la xifra vagi en augment i que s'arribi, en breu, a les 160 famílies. L'espai compta amb productes del Banc d'Aliments, donacions particulars, del supermercat Bon Preu o del consistori. També alguns pescadors donaran peix fresc, que es recollirà i congelarà diàriament.

LA XIFRA

1 TONA

El que es pot repartir en un dia

Des de Càritas de Figueres asseguren que el Centre de Distribució de la ciutat hi ha dies que reparteix més d'una tona d'aliments -uns 1.500 productes-. L'Escala, el primer dia, en va donar 710 quilos.

El centre de distribució d'aliments que hi ha a Figueres.

cideixen amb els municipis grans, que ja tenen els seus serveis de distribució. Rotllan diu que fins ara es trobaven amb casos que es renovaven durant uns sis mesos i després la situació millorava. Ara això ha canviat.

«Els que entren, no surten»

«Les persones que han entrat ja no en marxen, es van renovant contínuament i en van entrant de noves, sense parar», explica. De moment, amb el que compten del Banc d'Aliments, les donacions de particulars, els actes solidaris o els ajuts d'entitats i administracions garanteixen el subministrament però alerta que no es pot abaixar

el ritme. «No vull alarmar però no pot defallir el ritme», afegeix. I és que, tot i que les famílies hi acudeixen cada quinze dies a recollir lots alimentaris, hi ha dies en què arriben a distribuir més de 1.500 productes. Per fer-se una idea, diu, el mateix que es va recollir en la jornada solidària organitzada per la Llibreria Low Cost, que va intercanviar llibres per aliments. «La comarca és molt solidària», insisteix Rotllan.

La demanda no para de créixer i es reproduceix en d'altres grans municipis de la comarca. En el cas de Castelló d'Empúries, una de les responsables de Càritas, Catalina Casadevall, assegura que a prin-

Des de la capital alerten que hi ha dies en què reben fins a trenta derivacions dels Serveis Socials

cipis del mes d'octubre ja havien superat les xifres de tot l'any passat. Porten distribuïts 1.293 lots. Aquest any han atès 250 famílies i cada setmana reparteixen productes al voltant de 30. Al centre de la població, els casos venen derivats pels assistents socials però, en casos urgents, també es fan atencions puntuals.

Les importants donacions

El president de Càritas de Roses, Pere Bohigas, també destaca aquest increment. Tot i que el volum gran de distribució es porta des de la Creu Roja, calculen que s'estan atenent unes 230 famílies en total. En el cas de l'Escala, on fa pocs dies es va obrir el servei, ja es fan càrrec de 56 famílies, el que representa un total de 177 beneficiaris. Preveuen que les dades continuïn augmentant i que s'arribi al voltant de les 160 famílies. El que suposaria una afectació sobre unes 400 persones. El centre rep aliments de Banc d'Aliments, de donacions particulars, d'un supermercat i també del consistori. A més, alguns pescadors del municipi també s'han adherit a la iniciativa i donaran peix que es recollirà i congelarà diàriament.

José Luis Torres

EL 25 N A FIGUERES

«Si fossin els resultats de les darreres eleccions, també els resultats de les properes locals figuerenques, CiU perdria la majoria»

Com que no només m'agrada fer valoracions a «toro pasado» (o a la manera antiga de com es determinava el sexe),

sinó també pronòstics (la baixada en vots dels del «tallat» convergent-unionista ja l'havia radiofònicament pronosticat amb antelació quan alguns encara els hi donaven sinó la majoria, gairebé), doncs he extrapolat els resultats de les eleccions de diumenge passat a Figueres, a municipals. (Sí, ja sé que són escenaris diferents però facin-se càrrec que els aprenents d'augurs no disposem, per equivocar-nos, de tot un zoo aviar, i hem d'emprar els mitjans casolans a l'abast, en aquest cas una petita taula de càlcul Excel i una mica d'imaginació).

Què m'han dit aquestes vísceres informàtiques? Doncs que si fossin aquests els resultats de les properes locals figuerenques, el macchiato diferencial perdria, amb 9 regidors, la seva actual i còmoda majoria fonamentada en la transversalitat repudiada; que el PPCAT es mantindria com a segona força però creixent fins a 4 regidors; que ERC guanyaria un regidor i passaria a 3; que el PSC es mantindria en els seus dubtes existencials amb 2; que la CUP i ICV també surarien amb 1 regidor cadascuna i ull!, que Ciutadans copsaria repre-

sentació municipal passant per davant de la CUP i apropant-se a ICV en nombre de vots. Interessant, no? Doncs a veure si els dels thinks tanks dels partits prenen nota i obren en conseqüència que si no, al final sempre l'encerten quan l'endevinen.

Per a mi, ara ve l'auguri, tot això vol dir que s'ha d'anar preparant CiU, que Vila l'està conduint, amb un clar mimetisme amb Mas que el fa esperar una conselleria, cap a l'estimball; que si no vol perdre el guanyat, ha de mantenir el tipus el PP sense tonteries CAT; que molt s'haurà d'espavilar Casellas per no quedar definitivament anorreat; que ERC pot tornar a ser el cul de mal seient que creix en l'oposició i fa figa quan governa,

«S'ha d'anar preparant CiU, que Vila l'està conduint amb un clar mimetisme amb Mas, cap a l'estimball»

«Ha de mantenir el tipus el PP, que molt s'haurà d'espavilar Casellas per no quedar definitivament anorreat»

però és aquest el seu fat; que qui sap què ICV i la CUP, i que potser Ciutadans s'ha consolidat i haurien de tornar provar que semblen tenir el vent a popa.

De totes maneres, no vull deixar passar l'ocasió per tornar comentar que, vint anys després que la gelosia dels directius populars de la capital envers els resultats obtinguts a l'Alt Empordà fes desaparèixer del seu espectre polític els candidats de Roses i Figueres que els van portar a copsar les majors quotes de capacitat governativa, la comarca segueix sent el viver de vots conservadors i així Figueres, Roses i Castelló d'Empúries obtenen els millors resultats de la província de Girona i es conformen com a segones forces polítiques de les seves poblacions amb un quinze per cent dels vots front al minsa deu per cent que es dona a Girona.

Però, per als del PPGI els del PPAE no són res més que carn de canó per alimentar els interessos particulars de les famílies polítiques gironines malgrat aquestes hagin demostrat abastament que dia a dia fan més elevades les seves cotes d'ineficiència.

Figueres selecciona nou projectes a les beques Agita

La presentació de les actuacions.

FIGUERES | DdG

El Museu de l'Empordà va acollir ahir la presentació dels nou projectes seleccionats a la cinquena convocatòria de les Beques Agita. L'objectiu és fomentar la creativitat i consolidar els projectes artístic contemporanis que s'hi presentin. Enguany s'hi han presentat fins a 105 propostes de les que s'han seleccionat les de Pere Puigibert; Albert Bosch; Enric Pujol; Sergi Moreno; Roger Fernández; Albert Pujadas; Daniel Pitarch; Núria Güell i Patrícia Dauder.

DdG

Marcadors

LA XIFRA

4,3%

BAIXA EL CONSUM DE
CARBURANTS A
L'OCTUBRE

► Segons COERS, el consum de benzina per a automoció ha baixat un 7,9 per cent el mes d'octubre en relació amb el mateix mes de l'any passat, mentre que l'ús de gasolis -convencional i biodièsel- s'ha reduït en un 3,4 per cent.

LA TENDÈNCIA

ESPANYA MANTÉ
L'ATUR MÉS ALT DE LA
UNIÓ EUROPEA

► L'Estat espanyol segueix liderant la llista d'aturats de la Unió Europea, amb una taxa d'atur del 26,2% a l'octubre. Les xifres de desocupació més baixes es troben a Àustria (4,3%), Luxemburg (5,1%), i Alemanya (5,4%).

PROTAGONISTA

MARIO DRAGHI

► «La recuperació per a la majoria de l'Eurozona certament començarà durant la segona meitat del 2013», va assegurar ahir el president del Banc Central Europeu a París en delcaracions a la ràdio pública francesa.

Premien Antoni Brufau com a millor directiu mundial del sector energètic

Antoni Brufau.

NOVA YORK | DdG

► El president de Repsol, Antoni Brufau, ha rebut el guardó al millor CEO de l'any atorgat per Platts, a la gala dels premis Globals de l'Energia, celebrada a Nova York. Brufau va ser elegit entre els 200 nominats pel comitè d'experts dels premis Platts, els de més prestigi internacional del sector de l'energia, i el jurat ha valorat la visió estratègica i el lideratge del president de Repsol per dirigir la trajectòria de la petrolera i, especialment, per haver-la mantingut després de l'expropiació d'YPF. Platts ha destacat la transformació registrada per Repsol els últims anys, en els que s'ha convertit en un líder mundial en exploració.

Espa de Banyoles pacta amb els creditors i evita el concurs

BANYOLES | DdG

► La companyia ESPA 2025 SL, amb seu a Banyoles i fabricant de bombes elèctriques, ha aconseguit tancar un acord de refinançament del deute amb els seus 19 creditors financers, amb la qual cosa evita presentar el concurs de creditors. La firma assegura que, «tot i haver tancat el refinançament, l'empresa tardarà uns mesos a refer la seva dinàmica operativa». Amb una facturació de poc més de 93 milions d'euros l'any 2011, exporta el 60% de la seva producció i dona feina a 535 treballadors.

L'interès de francesos i russos fa pujar els preus de l'habitatge a la Costa Brava

► Els pisos s'han encarit en les zones més privilegiades de Roses, Lloret de Mar i Blanes

GIRONA | ORIOL PUIG

► El preu de l'habitatge comença a pujar en barris d'alguns municipis gironins. Tots estan situats en poblacions de la Costa Brava, on la demanda de compradors estrangers, especialment francesos i russos, està dinamitzant el mercat. Són dades de l'informe presentat ahir pel Col·legi d'API i el Gremi de Constructors, que constata que aquestes pujades són excepcions comptades a la regla general. I és que els preus segueixen baixant i se situen a nivells dels que hi havia fa 8 o 9 anys.

En la zona més privilegiada de Roses els preus s'han encarit un 8,7% en només un any, fet que els autors de l'informe vinculen, sobretot, a l'increment de compradors francesos. Per contra, els russos prefereixen la Costa Brava sud, més propera a Barcelona. Així, el preu dels pisos en algunes zones de Blanes s'ha disparat un 28,5% l'últim any, mentre que a les zones més privilegiades de Lloret els preus s'han encarit entre un 11% i un 13%.

Roses es manté com la població gironina amb més nivell d'operacions, mentre que a la capital de la demarcació les vendes van a la baixa. Segons Josep Donés, del Gremi de Promotors, això és deu al fet que Girona ciutat «no té un estoc adequat» als interessos dels compradors.

Donés assegura que els estrangers saben què vénen a buscar. «Un ciutadà rus, francès o fins i tot alemany, quan ve a comprar ja sap que la Costa Brava no és el mateix que Almeria; per tant, quan es jubili i hi vingui a viure, es trobarà amb una zona amable i amb uns

Dues vianants en un carrer de Girona davant una immobiliària amb anuncis dirigits als russos.

serveis de luxe», va dir.

Promotors i API insisteixen que els preus es mouen a ritme d'oferta i demanda. En aquest sentit, constaten un eixamplament dels preus d'obra nova i de segona mà, que preveuen que s'incrementarà l'any vinent quan s'aprovi la normativa que obliga a tenir una etiqueta d'eficiència energètica a tots els edificis.

De cara al futur, subratllen que hi haurà zones en els que hi haurà demanda d'habitatge que no es podrà cobrir perquè, a dia d'avui, és impossible accedir al finançament necessari per a començar aquestes obres.

Així mateix, apunten que hi ha

molt d'habitatge pendent de vendre en estoc, però en zones que no interessin als compradors. Aquest no seria el cas de les comarques gironines, tot i que hi ha alguns barris on els preus acumulen baixades superiors al 30% anual.

D'altra banda, l'elevat estoc en mans de les entitats financeres, també pot alterar els preus de forma significativa. Així, van posar el cas d'un banc que acaba de vendre un edifici que s'havia adjudicat a un preu inferior al cost de compra del solar.

Pisos per menys de 50.000 €

D'aquesta manera, en moltes ciutats gironines ja és possible com-

prar un pis per menys de 70.000 euros. A Olot, fins i tot, se'n troben per menys de 50.000.

Ramon Corominas, president del Col·legi d'API, també va revelar que a nivell català, el 73% dels contractes que es fan per habitatge són de lloguer, cosa que indica una clara tendència a aquesta opció per davant de la de compra.

Tot i així, Josep Donés va matissar que molts d'aquests contractes d'arrendament no són nous, sinó que són de gent que canvia un lloguer per un altre, buscant sempre el millor preu.

I és que «el mercat de lloguer no és fidel, i es mou en funció dels preus», va manifestar Corominas.

La venda de cotxes usats augmenta un 9% a Girona

► Prop de la meitat de les vendes correspon a vehicles amb més de deu anys d'antiguitat

GIRONA | DdG

► Els concessionaris oficials de les marques i empreses de compra-venda de vehicles d'ocasió han venut un 9% més de vehicles a les comarques gironines en el que va d'any, el mateix percentatge d'increment que en el conjunt de Catalunya. Segons el Gremi

del Motor, les vendes al canal professional suposen ja el 36% del mercat de cotxes usats i es preveu que segueixin en augment «gràcies a que, cada vegada més, el consumidor valora la bona relació qualitat-preu dels automòbils, la garantia, i les condicions de finançament que ofereix el sector».

Les transaccions de cotxes usats entre particulars -que suposen gairebé el 60% del total-, també s'han incrementat (+4,9%) respecte a l'any anterior. En conjunt, s'han venut a Catalunya 218.352 turismes i tot terrenys d'ocasió, un

COTXES NOUS

Els venedors demanen que es prorrogui el Pla PIVE

► Les patronals Ganvam i Faconauto, que representen, respectivament, els venedors de vehicles i els concessionaris, van demanar ahir al Govern que prorrogui el pla PIVE perquè donen per fet que al gener s'esgotaran els 75 milions d'euros en ajudes a la compra de vehicle amb què l'Executiu havia dotat aquest pla.

4,7% més que en el mateix període de 2011. Un 48 per cent de les transaccions correspon a vehicles amb més de 10 anys d'antiguitat.

A Catalunya es venen ja 2,4 cotxes usats per cada vehicle nou, una equivalència que fa solament tres anys era d'1,9. Aquesta ràtio està en línia amb la d'altres països europeus com Alemanya (2,2), Itàlia (2,6) o França (2,7). Tot i amb això, a Regne Unit (3,6) i Portugal (3,9) la implantació del mercat d'automòbils de segona mà és encara major.

TRIBUNALS

L'Ajuntament d'Alcanar va ocultar el cas als afectats

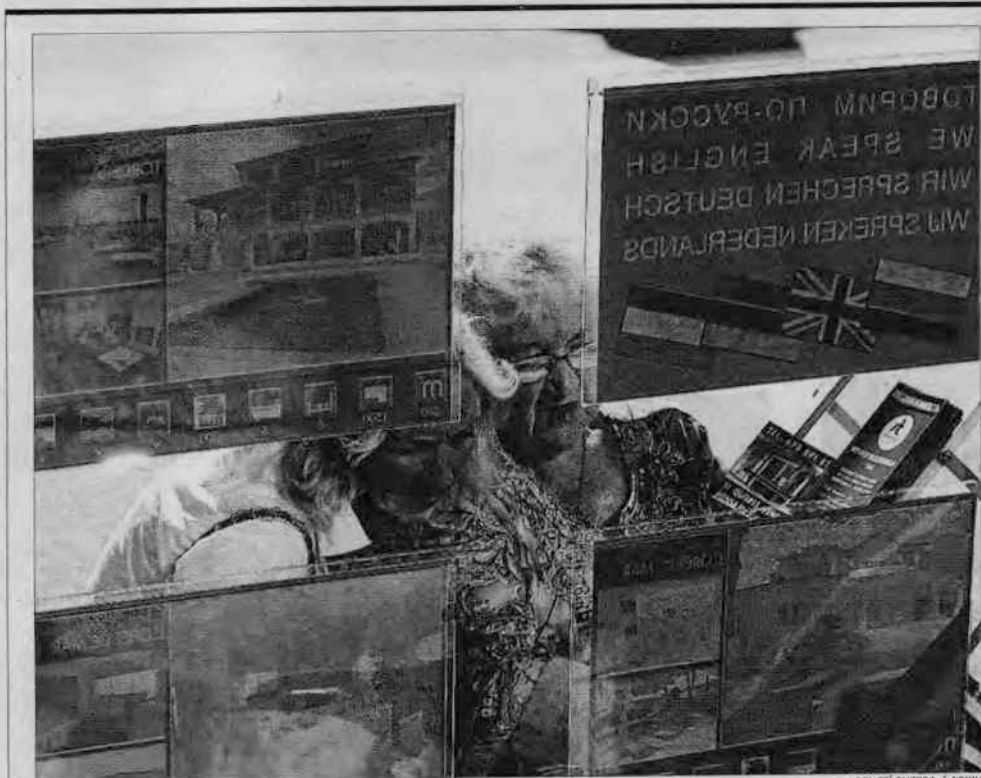
Els propietaris dels 32 habitatges amb una ordre de demolició van saber aquest estiu que el 2006 un jutge va anul·lar la llicència

ESTEVE GIRALT
Alcanar

Indignació i impotència dels propietaris de les 32 cases d'Alcanar (Montsià) afectades per una ordre judicial de demolició. L'Ajuntament va ocultar el cas fins l'estiu passat, segons va denunciar ahir el president de la comunitat de veïns d'aquest complex residencial, Xavier Martínez. "A l'estiu vam rebre la primera comunicació oficial del Consistori, ens sentim indefensos", denuncia Martínez. L'Ajuntament va notificar aleshores als afectats que havia sol·licitat al registre de la propietat que "fes constar a totes les finques del número 3 del carrer Bugamvil·lia l'anul·lació judicial de la llicència d'obres", segons consta a la carta firmada per l'alcalde, Alfons Montserrat (ERC), amb data del 31 de juliol.

En la missiva l'alcalde comunica als propietaris que el 2006 una primera sentència va anul·lar la llicència d'obres que va atorgar l'anterior govern municipal a la constructora Turov SL el 2003. Els afectats denuncien que haver ignorat durant més de sis anys que existia un litigi urbanístic obert en contra dels seus habitatges ha provocat una situació de clara indefensió, ja que com a principals damnificats no s'han pogut personar a la causa. "Hem sabut per la premsa que una sentència ha fixat el 5 de desembre com a límit perquè es restableixi la legalitat", afegeix Martínez.

Els propietaris es van posar ahir en contacte i tenen previst reunir-se a Alcanar la setmana que ve. També han sol·licitat a l'alcal-

Les immobiliàries ofereixen al turisme internacional una àmplia oferta a la Costa Brava

Pisos més cars a Blanes, Lloret i Roses

■ El preu de l'habitatge d'obra nova a les millors zones residencials de Lloret de Mar, Roses i Blanes s'ha disparat a l'octubre en comparació amb el mes d'abril passat, segons un estudi del Gremi de Promotors i Constructors i els API. A Lloret, que és el municipi de Girona amb el metre quadrat més car -oscil·la entre els 1.975 i 4.893 euros en funció de la zona-, comprar un pis ara al millor barri resulta de mitjana un 10% més car que el

semestre passat. A Roses, l'increment ha estat del 6,5% i a Blanes, del 2%, encara que en algunes zones s'ha disparat fins a un 28%. L'augment de compradors russos, cada vegada més interessats a adquirir segones residències al sud de la Costa Brava, i de francesos, més partidaris del nord, por explicar aquesta tendència a l'alça. El secretari del Gremi de Promotors i Constructors, Josep Donés, va insistir en la necessitat de millorar les connexions de

l'aeroport de Girona amb Rússia per consolidar la presència d'aquest mercat a la demarcació.

L'estudi també constata que Girona ha deixat de ser la ciutat on més pisos es venen de tota la província per la falta d'estoc, lloc que ara ocupa Figueres. Quant al lloguer, Girona és la ciutat més cara -477 euros per un pis de dues habitacions-, i Olot, la més barata. A la capital garrotxina, llogar un pis val 323 euros. / S. Oller

de i al regidor d'Urbanisme una reunió per "conèixer l'estratègia de l'Ajuntament", que ja ha anunciat que té la intenció de recórrer la sentència.

Els afectats amenacen d'emprendre accions legals per la via penal i la civil contra l'empresa constructora, que va continuar venent cases tot i que sabia que la llicència estava anul·lada, i contra l'Ajuntament, sense descartar denunciar també els que van autoritzar la llicència l'estiu del 2003, quan Ricard Bort (PSC) era l'alcalde, per haver permès la construcció de 32 cases quan només se'n podien edificar nou. "Com a propietaris i persones de bona fe, si ens acorrallem descobrirem el pastís, no serem l'únic vaixel·la que s'enfonsarà", adverteix Martínez, al mateix temps que destaca que encara cal veure què va passar amb

L'alcalde va explicar per carta als afectats el juliol passat un afer que va irrompre als jutjats el 2005

50 llicències més presumptament autoritzades de forma irregular a la mateixa zona.

Alguns dels afectats van comprar la casa després del 2006, quan una primera sentència va anul·lar la llicència que el Consistori va atorgar a Turov SL tres anys abans perquè aixequés el complex residencial al nucli d'Alcanar-Platja. "Quan fas una operació de compravenda i vas al registre de la propietat i comproves que tot és correcte, que no hi ha cap càrrega, confies que tot està bé", denuncia atònit Martínez, advocat amb residència habitual a Barcelona.

A les 32 cases afectades, que es van comprar per preus que oscil·len entre els 100.000 i els 150.000 euros, només hi viuen de manera habitual dues famílies. Vuit dels habitatges van quedar per vendre. La resta de propietaris són veïns de Barcelona, Lleida, Saragossa i Bilbao que passen caps de setmana i vacances a Alcanar, a la costa del delta de l'Ebre. Els afectats adverteixen que no volen diners, sinó conservar casa seva. ●

LIQUIDACIÓ
per reformes · descomptes fins el **70%**

akor

Portaferrissa 4 · Barcelona · 93 301 29 79

9diari
POSA EL TEU
ANUNCI AQUÍ
650 750 661

R.
BARTOLOMÉ
FINQUES
API

COMPRA - VENDES - LLOGUERS
telèfon: 972 505 015

Revista
CRAE
Revista
info@9diari.com

9diari
LA INFORMACIÓ DE L'ALT EMPORDÀ

INICI FIGUERES I COMARQUES **CATALUNYA** ESPANYA INTERNACIONAL OPINIÓ GENT I OCI SUPLEMENTS

SUCCESSOS | ECONOMIA | POLITICA | SOCIETAT | ESPORTS | SALUT

CATALUNYA > ECONOMIA > ELS RUSSOS I FRANCESOS QUE COMPREN HABITATGES A LA COSTA BRAVA FAN QUE ELS PREUS ES DISPARIN A ROSES, BLANES I LLORET

Els russos i francesos que compren habitatges a la Costa Brava fan que els preus es disparin a Roses, Blanes i Lloret

DIVENDRES, 30 DE NOVEMBRE DE 2012 17:15

Me gusta Sign Up para ver qué les gusta a tus amigos.

Per primer cop, Girona ciutat ja no lidera el rànquing de vendes perquè hi ha poc estoc i li passa per davant la capital de l'Alt Empordà.

Els russos i francesos que compren segones residències a la Costa Brava han fet que, durant el darrer mig any, els preus de l'habitatge s'hagin disparat a les millors zones de ciutats com Roses, Blanes i Lloret de Mar. Aquesta és una de les conclusions del XXVè Estudi de Preus de Mercat, que elaboren conjuntament el Gremi de Promotors i Constructors i els API. L'informe també recull com,

per primer cop, Girona ciutat ja no lidera el rànquing de vendes d'habitatges a la demarcació, i que Figueres - on hi ha més estoc d'inventus - li ha passat al davant. D'altra banda, els lloguers continuen la tendència a la baixa i concentren la majoria de les operacions que es fan al sector (gairebé 3 de cada 4).

Els estrangers que aposten per comprar segones residències a la Costa Brava han fet incrementar els preus en determinades poblacions del litoral. Tant a l'Alt Empordà com a la Selva, les preferències de francesos (en el primer cas) i de russos (en el segon) per adquirir-hi cases i apartaments han revitalitzat el mercat immobiliari a les millors zones de municipis com Roses, Blanes i Lloret de Mar.

De fet, només cal donar un cop d'ull a l'estudi del Gremi de Promotors i els API per veure quins han estat, durant el darrer mig any, aquests augments. Així, els preus de cases i pisos a Roses s'han enfilat un 6,5%; a Lloret, un 13%, i a Blanes, aquest percentatge ha arribat a situar-se fins al 28,5%.

El secretari del Gremi de Promotors i Constructors, Josep Donés, assegura que els estrangers saben què vénen a buscar. "Un ciutadà rus, francès o fins i tot alemany, quan ve a comprar ja sap que la Costa Brava no és el mateix que Almeria; per tant, quan es jubili i hi vingui a viure, es trobarà amb una zona amable i amb serveis de luxe", ha concretat Donés.

El secretari, però, també admet que, tot i les "potencialitats" que té el litoral gironí, cal millorar alguns dèficits. "Per exemple, en el cas dels russos, seria clau que l'aeroport tingués connexions correctes amb aquest país", concreta Josep Donés.

A més de posar de relleu aquesta revifalla del mercat immobiliari a la Costa Brava, l'estudi que avui ha fet públic el sector també conclou que els preus de l'obra nova, en general, continuen baixant. En el darrer any, a Girona mateix, el preu d'un pis nou en un barri mitjà ha baixat un 24,7% (el preu del metre quadrat volta els 2.000 euros). En el cas de la segona mà, el percentatge de davallada es troba en un 31,3%.

Girona deixa de liderar vendes

El Gremi de Promotors i els API també han explicat que, per primer cop, Girona ciutat ha deixat de ser el lloc de la demarcació on es venen més pisos. Ara, li ha passat per davant la capital de l'Alt Empordà, Figueres. El secretari del Gremi, Josep Donés, ho justifica per la falta d'estoc que hi ha a Girona.

"Girona ja no és la ciutat que ven més pisos, perquè no té l'estoc adequat per a fer-ho", ha concretat Donés. I hi ha afegit: "Per contra, Figueres encara té més inventus, i per això es manté".

Per últim, pel què fa al mercat del lloguer, aquí els preus també segueixen una tendència a la baixa. El cas més paradigmàtic és Olot on, durant el darrer mig any, els arrendaments han baixat entre un 7 i un 11% (per a pisos d'entre dos i quatre habitacions).

Aquesta tònica es dona en la majoria de casos, tot i que no en tots. I és que, en llocs de costa com ara Roses o Sant Feliu de Guíxols (Baix Empordà), els preus dels lloguers han augmentat entre un 3 i un 11%.

ACN

Sharing is caring!

Troba'ns a Facebook

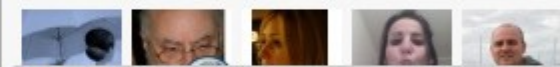
facebook

9 Diari

M'agrada 360

A 360 persones els agrada 9 Diari.

Complement social de Facebook

CINEMA A FIGUERES

VEURE PROGRAMACIÓ DE LA SETMANA

«< Juliol 2008 >»

L	M	X	J	V	S	D
30	1	2	3	4	5	6
7	8	9	10	11	12	13
14	15	16	17	18	19	20
21	22	23	24	25	26	27
28	29	30	31	2	3	

MENÚ PRINCIPAL

Inici

Figueres i Comarques

Catalunya

» Successos

» Economia

» Política

» Societat

» Esports

» Salut

Espanya

Internacional

Opinió

Gent i Oci

Suplements

HOROSCOPO

vila
50€
electrònica
GARATGE
GUIX, SL
CONCESIONARI OFICIAL OPEL

advocats **OLIVA**
l'instant
Sancho i Sendra

Magatzem de materials
per a la
construcció
i decoració
de la llar

GUIA
IMMOBILIÀRIA

OFERTA I
DEMANDA

Fotografia
TORNER

guies **CRAE**
classificats, compra, venda

Petrolis
Figueres S.L.

NATURA
la teva botiga d'animals

INPRATS, S.L.
SERVEIS INDUSTRIALS

qualia
Centre Wellness

Estás en: Innova > Noticias

TECNOLOGÍA

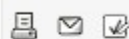
La construcción toma el pulso a la naturaleza

El Bulli Foundation, de Ferran Adrià, acogerá por primera vez a gran escala el concepto CELL, una idea desarrollada por Tecnalia que materializa un modelo de construcción en el que el ecosistema proporciona todo lo necesario para vivir en él

01.12.12 - 11:11 - BLANCA SALVATIERRA | MADRID

0 Comentarios | 0 | +1 0 | Compartir | Recomendar 1

★★★★★ 0 votos

La arquitectura, reflejo de nuestra forma de vida, se ha convertido en una de las causas más importantes del cambio climático, produciendo el 40% de las emisiones de dióxido de carbono. Las actividades humanas que más contribuyen a la emisión de CO₂ están relacionadas con la energía, desde el transporte de los materiales necesarios para construir una vivienda al uso que se va a hacer de la electricidad en ella. El centro tecnológico español Tecnalia ha diseñado un concepto llamado CELL (Creative Energy Living Lab) bajo el que se desarrollan innovaciones tecnológicas de energía sostenible. La idea se materializará **por primera vez a gran escala en las instalaciones de El Bulli Foundation**, un proyecto liderado por Ferran Adrià que apuesta por la sostenibilidad y las emisiones cero y cuya apertura está prevista en 2014.

« Vivir en un entorno natural sin dañarlo, creando energía, es posible »

La esencia del ecosistema que se está construyendo en el parque natural de Cap de Creus en Cala Montjoi (Roses, Girona) reside en integrar tecnología en la naturaleza para aprovechar los recursos que esta proporciona y conseguir todas las comodidades sin que estas tengan un impacto negativo en el medioambiente. Se trata de **regresar a los orígenes incorporando las tecnologías más avanzadas** o, como explica el responsable de iniciativas estratégicas de la división de desarrollo de negocio de Tecnalia, Jesús de la Quintana, "que las personas estén cómodas en convivencia con la naturaleza". El proyecto, que parece sencillo, es en realidad muy complejo.

El Bulli Foundation no es un proyecto terminado. De hecho, ni siquiera cuando se inaugure estará totalmente terminado. En Tecnalia se muestran muy cautos han hablar de la aplicación del CELL a este caso concreto. "CELL es una **plataforma para articular innovaciones**. Se utiliza como símil de una célula que evoluciona, un marco en el que introducir eficiencia sostenible en términos de energía", explica De la Quintana. Y ese trabajo puede ser tan sencillo o complicado como se desee pero, con el ánimo perfeccionista de Adrià y del arquitecto Enric Ruiz-Geli liderando el diseño, se ha optado por un sistema completo y complejo. En Tecnalia hablan de redes inteligentes, de generación de energía distribuida y de flujos naturales pero, ¿cómo se materializan estos conceptos?

El corazón del sistema

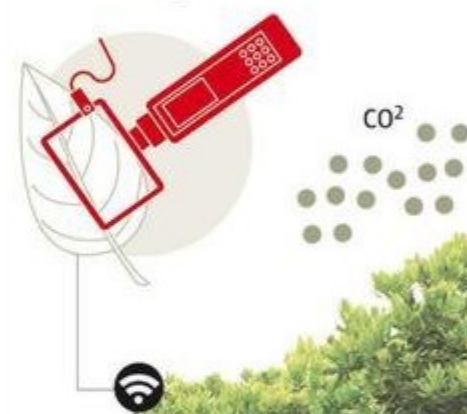
La construcción está equipada con un sistema de monitorización y control que proporciona la información necesaria para el desarrollo de las actividades de I+D+i. Más allá de los paneles solares, la utilización de materiales locales con propiedades cambiantes en función de la época del año o la energía eólica, **los sensores son la clave** de este ecosistema sostenible. El sistema los necesita para enterarse de lo que está pasando, para saber cuáles están siendo los flujos de energía en el entorno.

Sensores inteligentes

El sol, fuente de frío

La energía solar servirá para crear un sistema de climatización basado en los principios termodinámicos cotidianos, como el de las neveras o el aire acondicionado.

Sensor de humedad, fotosíntesis y concentración de CO₂ en las hojas.

Sensor medidor del flujo de savia en las ramas y el tronco.

Sensor medidor del diámetro del árbol.

Controlan la temperatura de la tierra, del agua, la energía del sol, la humedad, el viento y el CO2. Están integrados en todo tipo de lugares, desde zonas superficiales como los árboles a áreas bajo tierra. Son los encargados de captar la información con la que se alimenta el cerebro de CELL. De la Quintana explica que hay sensores fijos pero que también existe la posibilidad de integrarlos con robots que se muevan. "El sol se mueve y la posición del sensor debe adaptarse para captar la mejor energía en cada momento del día", explica. En Tecnalia no detallan cuántos van a instalarse en El Bulli aunque sí explican que "la gran cantidad de datos que hay que analizar justifica un número muy elevado".

El sistema de CELL se basa en **cuatro claves: "crear, ahorrar, almacenar y compartir"**. En el caso de la geotermia, los sensores pueden indicar qué temperatura existe en determinadas zonas para, por ejemplo, obtener agua caliente o fría directamente de la tierra según la época del año en la que nos encontremos. La tierra tiene una permanencia térmica mayor que el ambiente que nos rodea y, a determinadas profundidades, se consiguen puntos de temperatura controlada a lo largo de todo el año. "Lo que hacemos es localizar un punto bajo tierra que se encuentre a una determinada temperatura. Si hacemos pasar agua por allí tomará esa temperatura y se mantendrá con ella. En verano se consigue agua fría y en invierno caliente", añaden en Tecnalia. Los técnicos de este centro explican que la geotermia trabaja en vertical y que el agua, una vez que se tiene a la temperatura deseada, no se desplaza por amplias superficies. "Un fluido que sube o baja 25 metros lo hace muy rápido. No le da tiempo a cambiar de temperatura".

Los sensores son el elemento de campo imprescindible que permite un fin mayor: el de tomar datos de la naturaleza para obtener comodidades junto a ella, no contra ella. En el caso del agua, se trata de **emplear el mar como elemento de balance energético** junto a la tierra. "Ambos elementos van a permitir no utilizar energía eléctrica en materia de climatización", comenta De la Quintana.

No deja de ser paradójico que necesitemos integrar tecnología en la naturaleza para reconciliarnos con ella, para mantener el estilo de vida al que nos hemos acostumbrado y, a la vez, no seguir dañándola. En este proyecto, la visión de Adrià y Ruiz-Geli es inspiradora y fundamental. "Trabajar en proximidad con ellos rompe las barreras de lo convencional. Es su carácter lo que permite articular un diseño como CELL", destacan en Tecnalia. Será una realidad en dos años.

PUBLICIDAD

[Únete al club de ahorradores de ING DIRECT.](#)
[Cuenta NÓMINA de ING DIRECT. Sin comisiones.](#)
[Tus sueños hacen posible la Lotería. ¿Estás preparado para soñar?](#)

TAGS RELACIONADOS

tecnaliabulli

Publicidad

Seguro coche barato

Si pagas de más por tu seguro, Acierto es tu solución. Encontrarás el más barato en 3 min!

www.acierto.com

¿Dominar Google Adwords?

Conviértete en Experto de Adwords en 90 días. Metodología 2.0. ¡Infórmate!

www.iconversity.com

Envíos para Particulares

Con la Tarifa TúMandas Particulares de SEUR, consigue 3 envíos gratis y el mejor precio.

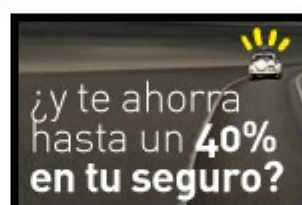
www.seur.com

Opel Plan PIVE

Opel triplica el Plan PIVE. Trae tu viejo coche y ahorra hasta 6.000€.

www.opel.es

pon

Twitter 0 | +1 0 | Compartir | Recomendar 1

0 Comentarios | 0 votos

Para poder comentar debes estar [registrado](#)

Añadir comentario

Iniciar sesión con [Twitter](#) [Facebook](#) | [Regístrate](#)

 Por favor espere...

La actualización en tiempo real está **habilitada**. (Pausar)

Mostrando 0 comentarios

Ordenar por los más recientes primero

[Suscríbete por e-mail](#) [RSS](#)

Nomina ya tus webs favoritas ¡PARTICIPA!

XIV EDICION
MEJOR WEB DE ASTURIAS
PREMIOS A LAS MEJORES INICIATIVAS EN LA RED DEL PRINCIPADO

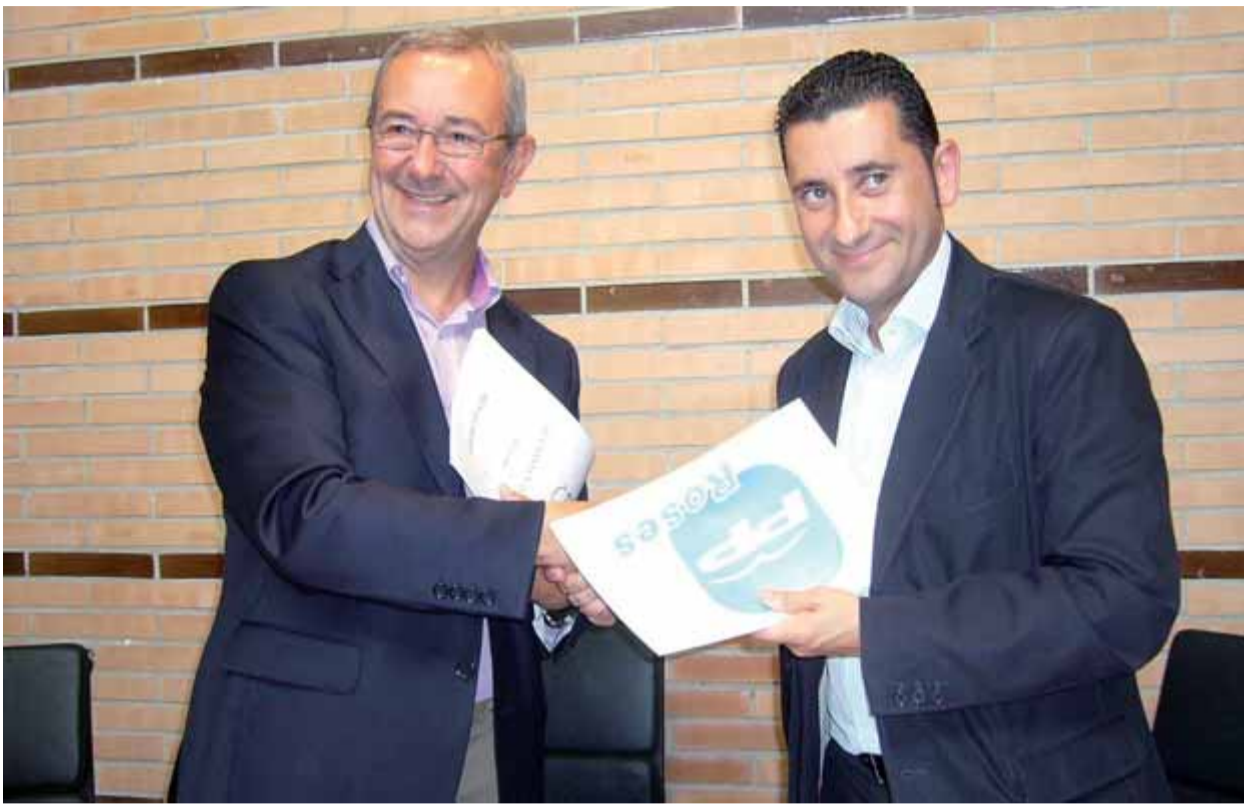
Recull de Premsa

diumenge, 02 de desembre de 2012

Ajuntament de Roses

POLÍTICA

Carles Pàramo i Manel Escobar, després de signar el pacte entre CiU i el PP a l'Ajuntament de Roses ■ MAR VICENTE

Quatre pactes entre CiU i el PP a Girona pengen de l'acord a la Generalitat

■ Ambdós coincideixen a destacar que s'ha de separar el món local del parlamentari ■ CDC es mostra cauta i Enric Millo acusa ERC de "sectària"

J. Torrent / J. Trillas
GIRONA

Els governs municipals formats per CiU i el PP a la demarcació de Girona no trontollen, si més no ara per ara i mentre durin les negociacions entre els republicans i convergents al Parlament de Catalunya. CiU i el PP governen en quatre dels principals municipis turístics de les comarques gironines: Roses, Torroella de Montgrí, Castell-Platja d'Aro i Santa Cristina d'Aro, a més del Consell Comarcal de Gironès. Però CiU ha comptat amb altres suports del PP, com és el cas de l'Ajuntament de Girona, on s'ha aprovat el pressupost gràcies als populars, que han permès als convergents comptar amb un suport fora del govern. Ara fa un mes, però, es va iniciar un fort distanciament entre les dues formacions.

Incertesa
La petició del president

Pactes de conveniència

El 2007, a Rosés i Castelló d'Empúries, CiU va ser la llista més votada, però no va poder governar. A Castelló, ERC no va tenir cap problema per formar govern amb el PP i ECE-EPM i, a Rosés, el PSC es va fer amb l'alcaldia amb el PP, ICV i GdP, deixant CiU a l'oposició. El 2011, tot va canviar. Els convergents van tor-

nalitat pot influir. El telèfon, doncs, pel que sembla no truca en cap sentit. Ni ho hauria de fer segons Enric Millo, president provincial del PP: "Els acords a nivell parlamentari no tenen res a veure amb els locals -diu-. Això només demostra el sectarisme d'ERC." El resultat del passat 25 de novembre ha permès que CiU mantingui els nou diputats i el PP, clarament beneficiat, ha passat d'un a dos. Ambdues formacions han pujat clarament en vots i en percentatges. Si ens centrem en UDC,

nar a guanyar i el PP no va tenir cap problema per donar-los suport i enviar, a Rosés, el PSC a l'oposició. Similar és el cas de Castell-Platja d'Aro, on el PP va permetre a CiU recuperar l'alcaldia de mans del PSC, que curiosament havia governat amb el PP i ICV gràcies a una moció de censura els convergents.

El resultat del passat 25 de novembre ha permès que CiU mantingui els nou diputats i el PP, clarament beneficiat, ha passat d'un a dos. Ambdues formacions han pujat clarament en vots i en percentatges. Si ens centrem en UDC,

Si ens centrem en UDC,

La xifra

4

pactes de CiU i el PP a la demarcació de Girona: a Torroella de Montgrí, Rosés, Castell-Platja d'Aro i Santa Cristina d'Aro.

que té l'alcaldia de Castell-Platja d'Aro, de moment la tranquil·litat política és la tònica dominant; més tractant-se de Joan Giraut, que tradicionalment manté els acords i els pactes. Aquest és també el cas de Torroella de Montgrí. El seu alcalde, Jordi Cerdà (CiU), assegura que no es plantegen cap canvi respecte del pacte amb el PP: "Sempre actuarem amb responsabilitat en el que es refereix a l'interès del municipi i la governabilitat local." Cas a part és Santa Cristina, on el regidor del PP fa tres mesos que vota en contra del seu soci de govern. ■

OPINIÓ

David
Marca

Sap algú sap el que ens convé?

Escrivia fa pocs dies que és molt difícil saber què ens convé als catalans. Seguir com fins ara amb el trenca closques de "l'Estat de les autonomies?" Algú sap ben bé en què consisteix l'autonomització de províncies i regions? Jo, avançant feina, diria que és una mena de federalització borbosa que, en el nostre cas, ha servit en bona part per col·locar parents i amics i duplicar els funcionaris. A Girona, en l'immens edifici del govern català, no hi han cabut i hom ha d'anar d'un cantó a l'altre de ciutat amb els papers resant paraulotes. L'Ajuntament, atent, ha posat bicicletes per a la processó diària de paperassa i llet agra, fluid blanc segregat per les glàndules mòmies, matèria prima de l'agror.

En instaurar les autonomies, hom esperava que amb la proximitat entre administració i administrats hi hauria una millora important. I ho va ser! Els traspassos de personal van ser mínims i, en canvi, les noves administracions autonòmiques van conquerir la ciutat, ben separades les unes de les altres, és clar. Un nombre important de funcionaris de tots nivells es posaren en moviment. Una altra mena de govern, comarcal, també trobà forat: els consells comarcals. Més parents van trobar taula i nòmina. Encara que de

El president de la Generalitat, Artur Mas, i el líder d'ERC, Oriol Junqueras, en una reunió ■ EL PUNT AVUI

la funció autonòmica se'n va fer difusió, les corredisses són constants. D'ací neix la llet agra!

Per documentar, redactar i promulgar la llei de sanitat animal, senador, vaig viatjar a Alemanya per analitzar -dret comparat- i aprendre d'un país molt avançat en aquest tema. El ministre d'Agricultura ens va citar a les vuit del matí al seu ministeri. Érem hivern. A tres quarts de vuit arribava la comissió -tres senadors i un secretari- a l'edifici del Ministeri. "Per favor, on queda el despatx del ministre?" El recepcionista restà sorprès i digué: "Quin? N'hi ha disset!" Havíem cregut que era un edifici ministerial i no govern, ministeris i funcionariats tot plegat. Error! Deixant a banda una dependència auxiliar, en aquell edifici hi eren tots! Informats

Aconseguirem la independència?
Ens federarem?
Seguirem igual?

pel ministre, es pogué comprovar que hi ha més funcionaris i governants a Catalunya que en tot el govern alemany. S'ha de dir, però, que a cada *Bundesland* -estat federat- hi ha un petit

govern que administra les seves atribucions que, necessàriament, no són les mateixes en tots.

Aconseguirem la independència? Ens federarem? Ens bi o tripartitem? És igual. Mentre hi hagi amigocràcia i parentocràcia, corrupció, privilegis, diner negre ros o blanc i vehicles oficials a manta, mentre els joves no treballin en fe, rendiment i esperit d'empresa i oblidin ponts i sants i santes festius, mentre hi hagi governs que sols parlin la llengua materna i el *xapurrau*, mani qui mani, i sigui el que sigui el sistema de govern, no passarem de ser un país de segona. En aquest moment, saber si hi haurà cotxes oficials o no i el dinar de Nadal són els dos temes més urgents. I tant!

CONSULTA CIUTADANA ■ Prop de 300 veïns de Roses van passar ahir per l'edifici Ca l'Anita. La jornada de portes obertes per decidir sobre l'ús que ha de tenir i si es refà o no la façana, però, va posar al descobert múltiples opinions. Alguns, un cop dins, van canviar la seva opinió sobre el mosaic que el cobreix mentre que d'altres van mantenir que calia obrir-lo més. Tots coincidien en què cal respectar l'ús sociocultural.

Debat obert per Ca l'Anita de Roses

► La jornada per consultar els veïns sobre el seu ús i si es refà la façana mostra partidaris i detractors de mantenir-lo

ROSES | G. TUBERT

■ Tres propostes sobre la façana criticada per falta de llum i la consulta sobre els usos, però múltiples opinions. La jornada de portes obertes que va organitzar l'equip de govern de Roses a l'edifici Ca l'Anita va rebre ahir centenars de visitants. Alguns d'ells, preguntats per **Diari de Girona**, es van mostrar partidaris de canviar la façana extraient algunes de les plaques, d'altres van manifestar la voluntat de mantenir-ho i així evitar noves inversions. En el que gairebé tots els enquestats van coincidir és en què cal mantenir la voluntat de l'Anna Marés, que va cedir l'antiga casa amb la condició que es destinés a usos culturals o formatius així com que es dediquessin almenys els baixos a un espai d'exposicions. Unes 300 persones van participar en la consulta i el consistori valorava positivament l'assistència. Esperen tenir els resultats a principis de la setmana vinent.

L'equipament va obrir les portes a les deu del matí fins a les dues i de quatre a set de la tarda. Durant el matí, però, gairebé 150 persones ja havien visitat les instal·lacions per conèixer de primera mà el controvertit edifici, de moment, sense ús. També hi van assistir regidors de l'oposició i l'exalcaldessa, Magda Casamitjana (PSC), que aquesta setmana ja criticava en aquest diari la decisió de l'equip de govern. A l'entrada, se'ls lliurava un díptic amb la informació del procés de cessió i la voluntat del consistori d'exercir la participació ciutadana en aquest procés.

La voluntat de l'Anita

Al lateral, l'enquesta que es lliurava en una urna al final de la visita. D'entre les qüestions que s'hi van plantejar hi havia la de respectar la voluntat de Marés, coneguda com l'Anita, redistribuint la planta baixa per convertir-la en una sala d'exposicions i saber a què vol la població que es dediquin la resta de plantes. Finalment, si

Una de les visitants lliurant la seva butlleta a l'urna de l'entrada.

Alguns dels veïns que van visitar l'edifici.

DECLARACIONS

POLA COLL

MARMESSORA DE L'ANNA MARÉS

«**La casa es va donar per oferir un espai d'estudi als joves i fer-hi exposició, almenys, a baix. Això s'ha de respectar**»

SERGI FORRELLAD

VEÍ DEL MUNICIPI

«**Hi ha més llum de la que sembla des de fora. Potser es podria obrir més però ara és moment d'estalviar i també es maca des de fora**»

LA CLAU

UNA CESSIÓ DEL 2008

L'edifici va costar 1,9 milions i es va finançar amb fons Zapatero

► L'any 2008 Anna Marés va fer donació de la casa, que rebia el nom d'antic Estanc de la Punta -que volia mantenir-. Entre les poques condicions que va posar, hi havia que fos un espai cultural o formatiu.

s'ha de mantenir l'actual façana, s'hi s'han de retirar totes les plaques o bé retirar-ne algunes. En aquest apartat, se'ls va informar de l'import de les actuacions. Així, treure-la tota costaria uns 60.000 euros i retirar-ne una part, 20.000. Aquest va ser, precisament, un dels punts de debat entre els assistents. Alguns, tot i manifestar que segurament no era la façana adequada, consideraven que ara ja estava fet, que havia suposat una inversió molt gran i que, per contra del que creien, ja hi havia molta llum. «Jo els diré que no ho canviïn. Segurament no seria la façana que jo escolliria i menys a davant de mar, amb les vistes que té, però ja està bé com està», explica un dels veïns. D'altres asseguraven que tot i que en el seu moment van esdevenir ferms detractors del mosaic que cobreix l'edifici ara, un cop visitat, «no és tan terrorífic com ho pintaven, jo ho deixaria així», explicava un altre.

«A mi no m'agradava de fora però un cop dins veig que si no hi hagués això, haurien d'invertir en moltes persianes perquè entraria massa llum. Crec que no cal

tocar-ho i de dins està molt bé, hi ha moltes aules», explicava una veïna que es va acostar fins a l'espai per visitar-lo. Una altra, en canvi, va assegurar que escolliria l'opció de treure algunes de les peces per aconseguir més llum i millors vistes. «Tot i que pensava que era més fosc, jo triaré la tercera opció», assegurava. També ho assegurava un altre veí en escoltar la decisió. «Em sembla molt funcional però en trauria una mica per veure les finestres», afegia. «Jo crec que hi ha prou llum, també estaria bé que n'hi hagués més, però ara cal estalviar», explicava Sergi Forrellad.

D'altres es van mostrar en contra del mosaic de la façana. «A mi no m'acaba de convèncer. També he vist que hi ha acabats mal fets per ser un edifici encara per estrenar», explicava.

Tots coincidien, però, que cal respectar els usos formatius i posar-lo en funcionament com més aviat millor. «Estem pagant un espai per als cursos de català o d'altres coses tenint un lloc que és nostre i té aules», explicaven

alguns. També veuen bé que hi hagi un espai per a exposicions, almenys, a la planta baixa.

«L'ús era una condició»

Però qui més va defensar aquesta opció va ser una de les marmessores de l'Anita, la Pola Coll, que va trasmetre les condicions que aquesta va posar per a cessió. A banda de la discussió per la façana, «que tampoc veig malament perquè hi entra llum», la Pola va manifestar que no es pot consultar sobre els usos de l'espai perquè es tractava de les condicions. «L'alcalde, Carles Pàramo (CiU), ja m'ha dit que farà tot el possible per treure l'arxiu i magatzem perquè s'hi pugui fer una sala d'exposicions a la planta baixa però l'Anita volia que això fos per als joves perquè ella se'ls estimava molt», va explicar Coll. «Ella va tenir fills i sempre tenia detalls per als més petits, fins i tot quan era una nena. Hi ha molt jovent que no pot marxar fora a estudiar i aquí se'ls podrien ensenyar coses. A nivell de gustos és discutible però els usos no», va sentenciar.

SANT PERE PESCADOR

Puja una mitjana del 3,1% d'impostos i taxes

SANT PERE PESCADOR | C.V.

■ L'Ajuntament de Sant Pere Pescador ha aprovat inicialment les ordenances fiscals per al 2013 amb una puja mitjana de 3,1% corresponent a l'IPC. En el cas de l'IBI hi haurà l'increment que va acordar l'Estat del 10%. L'Ajuntament ha previst mesures per facilitar el pagament a les famílies i s'ha introduït el pagament fraccionat semestral de l'IBI sobre les finques urbanes.

Onze establiments oferiran suquet de peix tot l'any a Roses

ROSES | C.V.

■ Onze establiments de Roses participaran a la campanya del Suquet de Peix de Roses, que és anual. Aquesta setmana s'han lliurat les acreditacions als establiments pel 2012-2103. Els restaurants oferiran a partir d'ara i durant l'any vinent, la possibilitat de degustar aquest plat identitari de la població.

Tots els negocis reuneixen una sèrie de requisits, com oferir su-

quet de peix de Roses de manera permanent a la carta especificant amb quin tipus de peix està elaborat; tenir a disposició dels clients vins i olis de la DO Empordà i obrir l'establiment al públic durant un període mínim de cinc mesos l'any. El darrer requisit és treballar amb peix fresc de Roses i especificar-ho a la carta, amb l'objectiu de garantir la qualitat dels plats i de la matèria prima.

El Castell Peralada 5 Finques Reserva 2007 obté nous premis

PERALADA | C.V.

■ El Castell Peralada 5 Finques Reserva 2007 ha guanyat la Medalla d'Or al concurs internacional Mundus Vini a Alemanya i acumula la quarta medalla en concurs internacionals de gran prestigi.

La qualitat del vi ha estat en aquesta ocasió reconeguda en un concurs on participen 6.048 vins procedents de 42 països amb un tast a cegues de 273 jutges de 48

països. Es van atorgar 33 Grans Medalles d'or i 804 Medalles d'Or.

El 5 Finques 2007 és un vi elaborat amb un cupatge de cinc varietats (Garnatxa, Cabernet Sauvignon, Merlot, Syrah i Samsó) conreades a cinc finques amb sòls diferenciats situades a diferents punts de l'Empordà amb pissarra, planures de sorra, riques en llims i argiles i sòls de grava. El 2007, a més, va ser un any «excel·lent».

La força de la Michelin

La cuina gironina guanya pes amb nous guardonats però persisteixen absències injustes respecte d'altres territoris europeus

El cap de setmana passat vàrem conèixer les novetats de la Guia Michelin 2013 amb els nous restaurants guardonats amb les estrelles que atorga la guia francesa. Les comarques gironines, una veritable regió gastronòmica ben delimitada i amb projecció internacional al voltant de la marca Costa Brava, no ha sortit castigada però segueix molt infravalorada respecte d'altres zones i territoris europeus.

Cap dels restaurants que fins ara tenien estrella l'han perdut i, en canvi, s'hi han incorporat dues de noves, la d'**Els Brancs de Roses** i la de Les Magnòlies d'Arbúcies. No en conec cap dels dos però espero fer-ho aviat. D'Els Brancs vaig tenir notícies fa un temps per un article al **Diari de Girona** d'en **Jaume Fàbrega** que ja apuntava el seu èxit. De Les Magnòlies en tenia referències per amics, i totes bones. La meva enhorabona pels dos perquè l'arribada d'una estrella garanteix un augment de les reserves, cosa que en els temps que corren s'agraeix extraordinàriament. En conclusió, a les nostres comarques tenim 16 restaurants guardonats, un dels quals amb 3 estrelles, que és el Cellar de Can Roca, veritable pal de paller de la gastronomia gironina, i en tenen dues Les Cols d'Olot i el Miramar de Llançà (que, per cert, va obtenir la segona en el seu establiment de Barcelona). En total, 20 estrelles. En falten. I tant. Sobretot una absència brutal i injusta, la del Motel Empordà de Figueres, que ratlla, com sempre, un nivell extraordinari. El restaurant que va fundar **Josep Mercader** i ara dirigeix el seu gendre, **Jaume Subirós**, és on va començar als anys 70 el moviment de la nova cuina catalana i, encara que no ho fa la Guia Michelin, la seva fidel clientela el segueix reconeixent com la gran casa mare.

S'han de reconèixer dos mèrits de la Guia Michelin. El primer és que es un èxit de màrqueting. El seu senzill sistema de classificació ha estat acceptat pel gran públic com la manera de mesurar el nivell dels restaurants. A sobre, els mitjans de comunicació han acabat tractant i magnificant el repartiment de les estrelles com si fos la pilota d'or de futbol. Li donen portades, titulars dels telenotícies, etc. Els francesos sempre n'han sabut. De fet, quan érem petits, estudiàvem que una unitat de mesura bàsica com és un metre en realitat era la distància entre dos extrems d'una barra de platí iridiat que es conserva al Museu de Pe-

Victor Trochi, cuiner de Les Magnòlies.

ses i Mesures de París. Quina bestiesa.

El segon gran èxit de la Guia es que hi ha un nombrós públic interessat per la gastronomia que es regeix gairebé exclusivament per la guia i organitza els seus viatges en funció de les reserves que pot fer en els restaurants que tenen estrella, lògicament perquè són de fora i no tenen referències de la zona. Això ajuda molt els restaurants que reben aquesta distinció i ho noten immediatament. Molt més quan augmenten d'estrelles. Però en tot cas, suposa un gran neguit per als xefs quan arriba la tardor i s'acosta el moment de les estrelles, no només per si arriben, sinó perquè la guia també les treu: això ho pot considerar un sector del públic com un càstig a l'establiment, que lògicament comença a preocupar-se per un possible descens de la clientela.

He assistit algunes vegades a l'acte on es donen a conèixer les estrelles de cada any. Aquest vegada la posada en escena feta a l'Hotel Ritz de Madrid ha estat més relaxada amb el públic assegut, però l'any passat, a Barce-

lona, va ser una mica sàdica. Els xefs estaven drets en una rotllana, amb les càmeres de televisió pendents dels seus rostres, uns al costat dels altres i des d'un faristol anaven llegint la relació d'estrelles d'aquell any. Com si fos el moment televisiu en què es nomina o s'expulsa un concursant d'un *reality*. Es va captar la cara joiosa dels premiats i la decepció dels que no rebien el que esperaven. A sobre, a alguns d'ells els havien fet cuinar aquella nit. Molt excessiu pels qui es juguen el reconeixement o no de la seva feina i dels seus negocis.

Dels paràgrafs anteriors crec que es desprèn el reconeixement de l'èxit de la guia i la contribució que fa a l'èxit dels restaurants guardonats, però també hem de dir que en el fons la idea central que mou la guia és el manteniment de l'hegemonia francesa en el panorama gastronòmic mundial. La Guia Michelin ha estat històricament injusta cap a Espanya si no despreciativa: als anys 60, quan ja arrencava fort el turisme varen arribar a dir que pràcticament no donaven estrelles perquè els restaurants d'aquí no estaven a l'alçada de la qualitat i de la cuina que exigeixen els clients internacionals. Amb el temps, especialment Catalunya i el País Basc han estat poc a poc reconeguts. Però, objectivament i comparat amb altres països, la proporció entre habitants, establiments i estrelles és d'un càstig claríssim. Subjectivament podem dir, per exemple, que sistemàticament s'han negat a donar estrelles a l'alta cuina tradicional de casa nostra, mentre a França la cuina tradicional rep un diluvi d'estrelles i està absolutament protegida per la guia.

Crec que un dia vaig explicar la meua primera experiència a un tres estrelles internacional. Vaig anar al Festival de Televisió de Montecarlo quan jo treballava a TVE i el director del festival em va convidar a sopar al restaurant Louis XV que té **Alain Ducasse**. Luxe i refinació. Jo, ben mudat, a les vuit en punt al restaurant. Primer m'avisen que el meu amfitrió es retarda, després que ha ordenat per telèfon que comencin a servir-me el menú degustació, després que arribarà a fer el cafè. Finalment, que desgraciadament li era impossible venir. El que no va fer és deixar-me pagat el sopar al qual m'havia convidat, ja que quan era el darrer comensal del restaurant discretament em varen portar la factura. Quin bandarra.

PAPER DE
DIUMENGE

Francesc Cruanyes

► fcruanyes@lletranet.cat

ELS TRANSVERSALS

Tots tenim articulistes de referència. Això no vol dir que sempre combreguem amb allò que exposen. Gaudir de la lectura, la reflexió i l'opinió d'un determinat articulista no és com militar en un partit. En les formacions polítiques, la fe i l'aplauiment a voltes van de bracet amb el compromís de mossegar-se la llençua. El periodisme, malgrat els periodistes, és tan important que deixa màniga ampla, marge d'interpretació. Convida a dubtar, cosa que un candidat mai no pot permetre's. Un bon columnista, sí.

No sé pas si és dolent o és bo: d'un temps ençà, abunden els opinadors transversals. No és pas que hàgim abandonat -i parlo com a lector- el miserable exercici de penjar etiquetes («... aquest és sociata de tota la vida; aquell cobra d'en Mas; aquell altre només mira a Madrid...»). Fa poc, era fàcil caure en aquesta simplificació i, a més, encertar-la. Sempre n'hi ha hagut, de crítiques contra tot i contra tothom, també per sistema. Avui abunda una nova casta d'independents que procura espremer el bo i millor de cada casa sabent que la veritat absoluta no es troba enlloc.

Per experiència professional sé molt bé que és seleccionar una taula d'analistes amb el propòsit de muntar un debat o tertúlia plural, equilibrada. Dos d'aquí, dos d'allà, dos més de cada extrem... Això, ara, no és tan fàcil. Els matisos s'han enriquit, ha augmentat la gamma de grisos, proliferen els transversals. És bo? Sobre el paper, hom diria que sí. La societat en conjunt és transversal de mena, dona i treu majorities, polaritza o atomitza els parlaments. També podria ser que la casta que cobra per crear opinió hagi optat per nedar i guardar la roba, algun n'hi deu haver. O això o és que, plegats, hem començat a madurar: sectarisme i democràcia estan renyits.

TANCAMENTS D'ALUMINI
Provis Promocions

OrMETAL
 972 47 61 27
 www.ormetal.es

**Què esperes?
que ploqui?**

 www.aggssa.cat
 T. 972 302 163

28 DE DESEMBRE DE 2012, 21hs
 Sala Montsalvatge - Auditori de Girona
GALA DE CAP D'ANY
 Rocio Martínez, soprano
 & Manuel de Diego, tenor
 Miquel Ortega, director
 Ensemble de l'Orquestra
 de Cadaqués
**UNA NIT DE
SARSUELA**
 Venda d'entrades:
 www.auditorigirona.org

SES
 SISTEMES ENERGETICS SOLARS
**-20%
desgravació
a la renda**
Energia solar i Biomassa
 T. 972 640 894
 La Bisbal d'Empordà
 www.ses-energia.com

**POUS
D'AIGUA**
**"Aprofiti la seva pròpia
aigua per regar"**
 També neteja,
 enfonsament i construcció
 de pous oberts i mines
**972 21 33 03
646 37 65 03**
 info@perfoserrainat.com
 www.perfoserrainat.com

Recull de Premsa

dilluns, 03 de desembre de 2012

Ajuntament de Roses

ELECCIONS CATALANES

LES ANÀLISIS

El «seny i la rauxa» de Girona, explicats al món

D'entre les desenes de periodistes internacionals que van visitar Catalunya per seguir les eleccions i el debat sobre la independència, com a mínim dos van venir fins a Girona. Els seus articles parlen d'una ciutat plena d'estelades i que ha substituït el seu tradicional «seny» per la «rauxa» independentista

Reportatge

GIRONA | LAURA FANALS

L'interès generat per les eleccions catalanes va fer que desenes de periodistes de països d'arreu del món visitessin Catalunya per conèixer, de primera mà, la realitat del país. Una seixantena de periodistes internacionals, inclosos mitjans tan prestigiosos com la cadena de televisió britànica BBC, la italiana RAI o la francesa TF1, van acreditar-se per seguir els resultats dels comicis des del Parlament de Catalunya. Però no tots els periodistes van quedar-se a Barcelona: alguns d'ells van decidir anar una mica més enllà i van visitar Girona, tot destacant en les seves cròniques com les estelades omplen els balcons de la ciutat.

Un dels articles que més ressò ha tingut ha estat *El debat sobre la independència catalana xoca amb la freda realitat*, escrit des de Girona ciutat pel periodista Joseph Wilson, de l'agència de notícies Associated Press. Aquesta agència americana és una de les més importants de tot el món, de manera que l'article ha estat publicat a desenes de mitjans de diferents països, des dels Estats Units fins a Costa Rica i el Regne Unit, entre d'altres.

Wilson va viatjar fins a Girona i el que més li va cridar l'atenció van

Dues banderes catalanes i una estelada, penjant de balcons de Girona ciutat.

ser les nombroses estelades que engalanen els balcons de la ciutat: «Igual que altres pobles d'aquesta rica regió del nord-oest, els laberíntics carrers de còdols que formen el barri medieval estan plens de banderes onejant a favor de la independència de Catalunya».

L'article és força escèptic amb les possibilitats d'independència de Catalunya: «Molt poca gent s'adona que aquesta regió Espanyola marcada per la seva habilitat pels negocis seria expulsada de la Unió Europea per uns quants anys, cosa

que seria un obstacle a l'hora de continuar fent negocis amb els seus principals compradors», va escriure Wilson. Tot i això, l'article també compta amb algunes veus gironines favorables a la independència, com ara Josep Maria Matamala, Miquel Casals i Mercè Escarrà. Tant Matamala com Escarrà consideren que la Unió Europea no expulsaria Catalunya si els seus votants decideixen que volen ser independents. L'article, a més, recorda que Escarrà va denunciar l'any 2010 que el propietari de l'edifici on viu li va dema-

nar que traïés l'estelada del seu balcó. «Dos anys després, és difícil trobar un edifici a Girona que no estigui adornat amb la bandera catalana, vermella i groga, o amb l'estelada», escriu Wilson.

El periodista considera que la passió per l'independentisme ha provocat un canvi en l'ambient de la ciutat. «Girona, una de les ciutats més riques d'Espanya, és un exemple del que els catalans anomenen *seny*, que vindria a ser l'equivalent de *sentit comú*. És la manera d'anomenar el caràcter treballador i enfocat als negocis

Puigdemont i Millo, a «The Independent»

Alasdair Fotheringham, del diari britànic *The Independent*, també va escriure un dels seus reportatges des de Girona. En aquest cas, obre la seva crònica explicant el cas de Mercè Escarrà, a qui el propietari de l'edifici on viu li va demanar fa dos anys que retirés la bandera estelada del seu balcó. «Visita Girona avui, i una demanda similar seria objecte de burla», escriu Fotheringham, qui compta que aproximadament un de cada tres edificis al centre de la ciutat llueix una -o diverses- banderes estelades. El periodista va entrevistar l'alcalde de Girona, Carles Puigdemont (CIU), com a veu favorable a la independència, i el diputat del PP Enric Millo com a veu crítica. GIRONA | L.F.G.

que tenen els catalans. Però aquests dies, Girona, igual que la resta de Catalunya, està vivint una explosió de *rauxa*, que és el contrari del *seny*, que significa *exhuberència salvatge*».

Wilson, a més, també recorda que diversos municipis van dur a terme referèndums no oficials sobre la independència, i afegeix: «Dotzenes de pobles catalans han portat aquesta actitud de *falseja-ho fins que ho aconseguïssis* fins a la seva màxima expressió en declarar-se *territoris catalans lliures*».

El PP es consolida en els seus feus i aconsegueix un augment generalitzat

► En les principals ciutats, on ja tenen regidors, aconsegueixen entre un 10 i un 15% dels vots

GIRONA | JORDI VERA

El PP ha aconseguit consolidar el nombre de votants en els seus feus tradicionals de les comarques gironines, on ha incrementat suport i, a més, ha experimentat una pujada generalitzada a la majoria dels municipis de la demarcació que expliquen els bons números dels populars. Aquest suport consolidat, al qual s'hi ha sumat la caiguda del PSC, ha fet que els populars hagin passat per davant dels socialistes en 121 dels 221 municipis gironins. Aquests feus dels populars són poblacions més aviat grans, que ja s'han convertit en enclaus propicis, sobretot des de fa uns anys, en què encadenen bons resultats.

De manera que una de les principals conclusions que es poden extreure dels resultats del PP en aquestes eleccions és que allà on són forts, i on el 2010 ja van treure un suport destacat, el mantenen i puguen entre un 1% i un 2% de mitjana i esdevenen segona força. A més, coincideix amb poblacions on ja tenen presència municipal. Aquest és el cas de Roses, per exemple, on el partit ja té tres regidors a l'Ajuntament i passen d'un 17% dels vots el 2010 a un 21% ara. I, a més, ara són segona força. De fet, és el mateix cas que a Figueres, amb tres regidors, on també han passat a ser segona força amb 15,4% dels vots.

També han pujat a Lloret de Mar, on puguen fins al 18,26% i ocupen la segona força. El mateix cas que a Castelló d'Empúries, on han estat segona força amb el 17,7% dels vots. En tots dos casos, ja tenien dos regidors a l'ajuntament. A Vilafant i a l'Escal, on tenen un regidor, també han

pujat i s'han situat segona i tercera força respectivament, amb prop del 10% dels vots. I, de fet, també han fet una pujada important a la Cerdanya i mostra d'això és l'augment a Puigcerdà, que passen a ser segona força, i aconsegueixen incrementar més d'un 5% dels vots fins arribar al 15%.

De fet, el Partit Popular es caracteritza per tenir un vot molt fidel, malgrat que a Catalunya i a Barcelona no acabava de tenir un suport tan consolidat. Des de fa un temps, però, sí que ha aconseguit ancorar els votants, en especial en alguns territoris. Però aquesta continuïtat de resultats en els seus feus no explica l'augment de més de 7.000 vots respecte el 2010, ja que en aquelles poblacions on ja era fort puja però no de manera molt destacada. Així, doncs, l'augment es complementa amb una pujada generalitzada a la majoria de municipis gironins, que fan que els números del PP facin un

El candidat del PP Enric Millo celebrant els bons resultats el 25-N.

salt fins al segon diputat a la demarcació. Aquesta pujada es podria explicar per la transcendència de les eleccions i per haver sabut mobilitzar més electors.

Molts d'aquests augments són de més del 3%, respecte a les anteriors eleccions. En aquest sentit, destaquen les pujades a municipis com Sant Climent Sescebes (d'un 7%), a Darnius (d'un 6%) i a Pont de Molins (4,5%). O els augments d'un 4% a Massanes, Guils de Cerdanya, Fortià, Espolla o Portbou. També són destacables els increments d'un 3%

a poblacions com Aiguaviva, Biure, Cabanes o Maçanet de la Selva.

Amb tot plegat, doncs, els populars el diumenge 25 estaven eufòrics perquè encadenen diverses eleccions millorant els seus resultats a la demarcació i havent consolidat bona part. De fet, en aquestes eleccions han aconseguit 13.000 vots més que el 2006 i superen amb escreix els resultats que van fer amb Vidal-Quadras com a cap de llista a Barcelona, en què van obtenir 22.618 vots, que contrastaven amb els 32.912 d'aquest any.

Aviso que això és un esborrany. Hi ha insinuacions i dades sense confirmar, si bé ja ho havia de publicar per posar-me al dia en periodisme. És el que es porta al món. I jo no vull ser més, però tampoc menys. Perquè estic en aquest planeta, i no com el PSC, que està a Mercuri. Per cert, l'esborrany és primícia: no he llegit res semblant en cap altre diari, ni tan sols a *La Razón*, que pel seu nom sembla infal·lible. I això em sorprèn, perquè és obvi el que va passar el 25-N. Em refereixo al fet que el resultat electoral registrat a Catalunya és... una cortina de fum llançada per Convergència i Unió!

Abans del 25 de novembre més d'un va dir que la convocatòria d'eleccions era una cortina de fum convergent per tancar les seves retar-

Al contraatac

Jordi Évole

Una altra cortina de fum

llades anticrisi, i que per això **Artur Mas** havia abraçat l'independència i volia un referèndum d'autodeterminació. Doncs si és cert, ara s'ha de tornar a felicitar **Mas** ja que després d'aquests comicis el repartiment d'escons és ideal per llançar una altra cortina de fum, i intentar difuminar-se davant la crisi.

Tot ha estat perfectament calculat. **Mas** era feliç amb aquelles enquestes que pronosticaven el seu folgat triomf, amb més de 60 diputats. És clar, perquè d'aquesta manera la coalició nacionalista esperava que algun dels seus votants es relaxés, i no anés a votar. O esperava que, davant aquelles previsions, augmentés la participació a les urnes a favor d'altres partits per restar escons a CiU. I els ha sortit ni quelat.

D'altra banda, CiU no es va mostrar especialment bel·ligerant amb el seu gran rival independentista: ERC. Lògic, perquè d'aquesta manera deixava la porta oberta a l'electorat perquè optés per Esquerra Republicana de Catalunya, fet que restava vots a CiU, que és el que volia **Artur Mas**. Els seus desitjos han estat ordres.

Pedro J., en campanya

Per si això no fos prou, CiU va tenir la sort que **Pedro J. Ramírez** competís en aquestes eleccions. Quina casualitat dir-se **Pedro**, com l'amic de Heidi als Alps suïssos.

¿Però va ser sort o estaven conxorxats **Pedro** i **Artur**? Gràcies a l'esborrany policial, segur que algun indecís va preferir no votar la coalició per si les mosques. Encara

millor per al president **Mas**.

Al final, Convergència i Unió ho ha fet realitat els seus somnis. D'entrada, que al Parlament hi hagi una gran majoria d'escons favorables al referèndum d'autodeterminació. A més a més, guanyar les eleccions. I, en tercer lloc, haver de compartir la gestió de la crisi a l'haver obtingut només 50 diputats. Bé, això de *només* és per dissimular, és la cortina de fum. Perquè si hagués aconseguit la majoria absoluta, tot el marró de la crisi hauria estat per a CiU i, en canvi, ara es podrà tancar, almenys una mica, darrere d'Esquerra o d'algun altre que hi caigui de quatre potes. Aquest **Artur** és una canya.

Que no se li acudeixi convocar una altra vegada eleccions anticipades per treure algun escó menys. Quina gran estratègia. ≡

el Periódico

www.elperiodico.cat

Ediciones Primera Plana SA. Tel: 93 265 53 53. Subscripcions i atenció al lector: 93 222 27 22. Atenció al punt de venda: 93 222 56 66. Ediciones Primera Plana es reserva tots els drets sobre els continguts d'EL PERIÓDICO, els suplementos i qualsevol producte de venda conjunta, sense que es puguin reproduir ni transmetre a altres mitjans de comunicació, totalment o parcialment, sense prèvia autorització escrita. Difusió controlada per l'OJD.

ISSN 1578-746X

3 DE DESEMBRE DEL 2012

Olga Merino

Devia tenir uns 11 anys quan va començar a fer de pastor, com el seu pare i l'avi. Any rere any, a la tardor, Pere Bonada i Casas (Queralbs, 1928) traslladava el ramat des de les muntanyes del Ripollès fins a l'Empordà. Sis mesos entre Cadaqués i la cala Montjoi, i a la primavera, el viatge invers. Recopila les seves vivències en el llibre *Records d'un pastor transhumant* (Edicions de L'Albí).

—¿Quant durava la travessia?

—Vuit o 10 dies. Si alguna ovella paria pel camí, el trajecte s'allargava perquè les cries no caminaven. A vegades havia de portar el xaiet a coll un parell o tres de dies.

—¿Recorda un viatge en especial?

—Una vegada, quan era jovenet, estàvem amb el meu pare a la muntanya, per Pardines, i va començar a ploure. Durant tres dies va estar plovent sense parar, i el bestiar ni es movia. Anàvem xops. Portàvem el ramat de cria, amb les ovelles prenyades i molt avançades. Van començar a parir i vam haver de buscar un carro per transportar-les; amb prou feines hi havia cotxes.

—Tres dies, carai.

—Havies de lluitar contra el temps, era molt fumut... Podia venir una tempesta d'estiu, amb trons i llamps i matar-te algun xai. Dúiem paraigua amb les barnilles de fusta per no atraure els llamps.

Gent corrent

Pere Bonada

Pastor transhumant. Traslladava ovelles de Queralbs a Cadaqués, en una travessia a peu que durava vuit dies.

DANNY CAMINAL

«Era un ofici molt esclau; depenies del ramat»

—¿De llops, n'hi havia?

—Jo no en recordo. De guineus, sí; encara n'hi ha moltes, però només se t'emporten un xai petit. I les àguiles, també; se'ls emporten com si res.

—¿Dormia al ras?

—Sí, moltes vegades. Jo solia fer el camí amb el meu pare o amb el meu germà. Quan pujàvem, a la primavera, no hi havia cap problema. Però a la tardor, sí; a vegades feiem la ruta a finals de novembre i, com que ja feia fred, buscàvem recer.

—¿On?

—En alguna masia. Ens feien el sopar, ens deixaven dormir i tancar el bestiar. Ens cobraven un preu simbòlic... Ha canviat molt, la vida; abans hi havia més fraternitat. Aquesta és una de les raons que la transhumància hagi mort. Ja no queden transhumants al Ripollès; ni un. Jo ho vaig fer durant 25 anys, però després vaig treballar de pastor estable per a una granja a Torrebonica.

—¿Va deixar de ser rendible?

—Era un ofici molt esclau. Depenies del ramat i no et podies agafar ni un dia de festa. Pensi que van morir els meus pares i jo no vaig poder estar amb ells en el moment de la mort, acompanyar-los... La meua dona, la Maria, ha aguantat tant o més que jo; tota la vida d'aquí cap allà.

—Si hagués pogut escollir, ¿quina professió hauria triat?

—No ho sé... Però si hagués nascut 40 anys més tard, no hauria estat pastor. Per començar, hauria pogut estudiar. Pensi que jo vaig néixer en

una època molt difícil, molt trista. La guerra em va agafar amb 8 anys, i es passaven fatigues per menjar.

—Però l'ofici li ha permès conèixer molt a fons la muntanya.

—És que jo he viscut enmig de la naturalesa, i me l'estimo. He après i escrit molt sobre ella. Conec els arbres, els arbustos... La meua àvia em va ensenyar el nom de totes les herbes medicinals.

—També devia conèixer la soledat.

—A mi m'agradava molt la soledat; només et fa por quan et fas vell. Vaig viure a Roses llargues temporades en una masia deshabitada. Les ovelles les tancava a cala Montjoi, on ara hi ha El Bulli. Li he enviat el meu llibre a Ferran Adrià.

—¿I aquesta foto amb Salvador Dalí que té penjada a la paret?

—Jo portava el ramat a pasturar a Portlligat, a uns 30 metres de casa seva. Ell venia a saludar-me, i un dia li va fer gràcia retratar-se amb aquest moltó de les banyes en espiral. La foto la va fer Robert Descharnes (retratista i biògraf del pintor).

—L'expresident Pujol li ha escrit el pròleg del llibre. ¿Com va ser?

—Ell té una casa a Queralbs. El vaig conèixer el 1953 perquè vam fer la mili junts a la caserna Jaume I, a Barcelona, on ara hi ha la Pompeu Fabra. Érem de reemplaçaments diferents, però hi vam coincidir. Ell estava d'alferes de complement. ≡

gentecorrente@elperiodico.com

LOGITRAVEL.com Creuers Platges Carib Europa Illes Gangues Ponts Disney Esquí Vols Hotels Cotxes Treus Fer

ÚLTIMA HORA!

PONT DE DESEMBRE

Neu	Escapades
4 nits d'Hotel + 4 dies de Forfet	Vol + 3 nits d'Hotel
La Molina, Pirineus Catalans Guitart La Collada 4* AD 300€	Gran Canària Ifa Buenaventura 3* MP 242€
Vaquèira, Pirineus Catalans Husa Tuca 4* AD 304€	Roma Flaminio Village Residence 4* AD 176€
Grandvalira, Andorra Apth. Magic Canillo 4* AD 227€	Budapest Belvedere Budapest 4* AD 223€
Panticosa, Pirineus Aragonesos Continental 4* AD 312€	Brussel·les Cascade Midi 4* AD 244€
	Amsterdam Nh Schiller 4* MP 266€
	Paris Pavillon Courcelles 3* AD 267€
	Berlin Ivbergs Premium 4* AD 289€
	Londres Royal National 3* AD 317€

Preus per persona en habitació doble, vàlids per a determinades dates de desembre (pont). On s'indica inclou també l'avió d'anada i tornada des de Barcelona. Despeses de gestió DE AD: allotjament i desdèjuni / MP: mitja pensió. Preus subjectes d'acord amb l'RDLEG 1/2007. Agència de viatges en línia BAL 471.

Reserva les teves vacances a logitravel.com